

дитини ніколи не вичерпувалася. Якщо її немає, не допоможуть ніякі педагогічні хитрощі." [4] Стає зрозумілим важливість навчити майбутнього учителя толерантності, об'єктивності при оцінюванні знань учнів під час роботи у школі. Хороший учитель завжди поділяє радість учня, його успіхи у засвоєнні навчального матеріалу з предмету навчання, також співпереживає за поганий результат учня, аналізує невдачі. При цьому, ми переконані, що учитель завжди повинен бути оптимістом, вірити в можливості учнів вирішувати найскладніші дидактичні завдання

Отже, на нашу думку, Нова українська школа на своєму шляху, руйнуючи застарілі стереотипи навчання, має великі перспективи в майбутньому. Новий Закон України "Про Освіту" лише розпочав свою діяльність, але уже запропонований в більшості шкіл України, нововведення стосуються не лише початкових класів, чимало новацій чекають учнів старших класів. Видаються нові підручники, створюються нові навчальні програми, функціонують курси підвищення кваліфікації для вчителів, та ін. Це і є правильний шлях інтеграції України до освітнього простору передових держав Європи.

Список використаної літератури

1. Закон України "Про Освіту" від 05.09.2017//Відомості Верховної Ради України.- 2017.- № 2145-VIII
2. *Гриневич Л.* Конференція "Нова українська школа: успіхи та виклики першого року впровадження"[Електронний ресурс]. – Режим доступу <https://youtu.be/bkMZhxEsFw?list=PLFVSJgZgf7h8-XxCvKxDGOCZpihHruE3/> (Дата звернення 29.09.2019)
3. *Сумський державний педагогічний університет ім. Макаренка* "Коменський Я.А. Про вчителя та вимоги до нього". [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://studfiles.net/preview/2040930/page:7/> (Дата звернення 30.09.2019)
4. *Сухомлинський В.О.* Вибрані твори в п'яти томах. Том другий. Сто порад учителям // Видавництво "Радянська школа". – 1976. – С. 465 - 466.

Анастасія Ковтонюк

РОЛЬ ВИЩОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ЗАКЛАДУ У ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ ВЧИТЕЛІВ

У сучасних умовах розвитку освіти нашій країні потрібна неперервна, а також цілісна система освіти, яка повинна відповідати як світовим, так і національним тенденціям та інтересам розвитку, забезпечувати і формувати підготовку фахівців, які будуть упродовж всього життя навчатися.

Професійне педагогічне удосконалення кадрів висвітлені "Національною доктриною розвитку освіти України у XXI столітті" як умова усієї освітньої модернізації, соціокультурні запита та зміни українського народу. Задумуючись про це Міністерство освіти та науки України реалізували та здійснили низку заходів щодо реформування освіти, а також забезпечення наукової та професійної підготовки працівників освіти [1].

Вагомий внесок у практику та теорію педагогіки вищих навчальних закладів внесли з підґрунтя професійної підготовки майбутнього кваліфікованого педагога – О. Абдулліна, І. Богданова, І. Бех, Н. Кузьміна, Г. Нагорна [3].

Метою статті є визначення ролі вищих педагогічних навчальних закладів у підготовці кваліфікованих вчителів.

На сучасному рівні розвитку освіти виникла суперечка між діяльністю вчителя та вимогами до індивідуальності особи, а також виконання випускниками педагогічних вузів своїх професійних компетенцій на певному рівні готовності.

На сьогодні, гуманітарна освіта взяла за мету не тільки передавати майбутнім спеціалістам сукупність знань, навичок і умінь у певних сферах, а й розвиток кругозору, інтелекту, здатність до креативних вирішень питань і формування гуманних цінностей [3].

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 1 червня 2013 року за №665 “Про затвердження кваліфікованих характеристик професій (посад) педагогічних та науково-педагогічних працівників навчальних закладів” визначено головні компетентності працівників освіти: комунікативну, професійну, правову та інформаційну. Кваліфікований підхід у випускників спрямований на формування умінь, знань та навичок, що забезпечують у стабільних умовах види професійної діяльності [4].

Отже, професійна педагогічна підготовка для сучасного швидко змінюваного світу потребує серйозних зміщень у педагогічній освіті. Насамперед говориться про зміну статусу освіти, а також її носія – педагогічного університету. У сьогоднішній, багаторівнева система, яка охоплює студентську підготовку, перепідготовку освітніх працівників та підвищення кваліфікації стверджується в університетській педагогічній освіті. Головними характеристиками є фундаментальність, науково-дослідницька спрямованість, універсальність, що забезпечуються змістовими рівнями такі як: антропологічна та загальнокультурна, профільована та професійно-педагогічна освіта. Провідником інноваційних процесів, генератором ідей повинен бути педагогічний університет.

Педагогічні університети мають вплинути на якість освіти за допомогою розроблення механізму інноваційних педагогічних ідей, теорій і технологій підготовки кваліфікованих фахівців, які б володіли професійною компетенцією щодо реалізації їх знань та умінь на практиці. Перебудовою освітньо-наукового процесу в педагогічному університеті є фундаментальна підготовка вчителя. Суб’єктність відносин “викладач-студент”, кредитно-модельної організаційної системи навчального процесу, академічної мобільності студентів передбачає компетентнісний підхід у підготовці педагогів. Серед педагогічних ознак компетентності виділяємо: педагогічна діяльність як сфера самореалізації, в якій майбутній вчитель повинен бути впевнений у власних силах та можливостях; володіти основами педагогічної діяльності, що охоплює процес його досягнення та образ її результату.

Особливого навчального процесу потребує становлення педагогічної компетентності, де вирішуються поставлені завдання, а також ставляться нові, робляться мовленнєві аспекти знання стають як змінювана модель.

Реалізацію компетентнісного підходу охоплюють: спрямованість освітнього процесу, що забезпечує розвивальний характер та ефективний саморозвиток та самореалізацію студента; інтегративність та міждисциплінарність, передбачають соціально-гуманітарного змісту дисциплін.

Таким чином, провівши дослідження виникла ступенева проблема підготовки висококваліфікованих працівників освіти в Україні, яка охоплює концептуальні та теоретико-методологічні аспекти. Їх мають вирішувати як вищі навчальні заклади, так і МОН України.

Список використаної літератури

1. “Науково-організаційні проблеми ступеневої професійної підготовки педагогів” М. Євтух. Вісник Львів УН-ТУ Сер.пед.2005. Вип. 19.Ч.I.C.3-8.
2. “Формування професійної компетентності майбутніх учителів у процесі педагогічної практики” Сергійчук О.М., Багно Ю.М. УДК 378.011.3- 051. С.399-406.
3. *Олексюк О.М.* “Компетентнісна мистецька освіта: пошук інноваційної моделі” / *Міжнародний Кримський педагогічний конгрес “Інновації в освіті”*: матер. конгреса – Ялта, 2010 – С.191.

4. “Підготовка педагогічних кадрів : пошук інноваційної моделі” Н. Дем’яненко. Рідна школа №4-5 (квітень-травень) – 2012. С.32-38.

Ілона Савченко

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Важливу роль в системі сучасної освіти відіграє поява технологій, що в багато разів збільшує можливості людини, а також є інструментом контролю над нею.

На сьогодні процес навчання, окрім використання зусиль педагогів, має забезпечуватися технічно й технологічно. Перехід до науково-інформаційних технологій, формування істотно міняють суть освіти, зокрема уявлення про її якість.

У навчальному процесі підвищення якості освіти передбачає використання не тільки традиційних засобів, як підручники, але і нових сучасних засобів і методів навчання, пов'язаних із сучасними технічними можливостями. Наприклад, комп'ютери, які, з одного боку, уможливають використання додаткових пізнавальних здібностей особистості, а з іншого боку залучають до інфраструктури, що природно буде використовуватися надалі [1].

Особлива увага була приділена теоретичним питанням інформатизації освіти, якими активно переймалися В. Биков, Р. Гуревич, М. Жалдак, В. Монахов, П. Стефаненко та ін.; проблеми теорії та практики дистанційної освіти досліджували А. Аханян, А. Андрєєв, М. Бухаркіна, В. Кухаренко, Н. Лазарєв, Є. Полат.

Метою даної статті є характеристика інформаційних технологій в системі сучасної освіти.

На сьогодні інформаційні технології є невід'ємною частиною життя суспільства. Вважаю за доцільне зазначити, що дослідження, проведені Інститутом інформаційних технологій і засобів навчання, показують, що 64% опитаних не можуть уявити своє життя без автомобіля, 84% – без мережі Інтернет, а 97% – без мобільного телефону [3].

З розвитком сучасних технологій зростає їх роль та використання у галузі науки. Популярним у навчальному процесі стають відкриті онлайн-курси МООС і медіа-освіта. Дослідники акцентують увагу на тому, що впровадження новітніх технологій навчання та опанування ними вимагають чималої готовності як викладачів, так і студентів до сучасних перетворень.

Відомо, що онлайн-курси стали відомим методом навчання. Така форма надає змогу спілкуватися викладачеві і студенту в режимі онлайн. Це одна із новітніх форм дистанційного навчання, яка стрімко впроваджується в галузь науки [4].

Розвиток E-learning представляє новітню перспективну модель навчання, що ґрунтується на використанні сучасних мультимедійних технологій, що полегшує доступ до ресурсів, послуг, а також обміну та спільної роботи на відстані. Електронне навчання прогресує на світовому ринку освітніх послуг, а також отримує розвиток в усіх країнах [2].

У зв'язку з розвитком і використанням у повсякденному житті мобільних технологій і пристроїв: мобільних телефонів, персональних комп'ютерів, ноутбуків, нетбуків, смартфонів та ін. набула поширення технологія мобільного навчання m-learning – це передача знань на мобільний пристрій з використанням WAP або GPRS технологій.

Використання m-learning надає можливість зробити навчання гнучким та зрозумілим. Кожний отримує можливість навчатися в будь-якому місці, в будь-який час.

Розвиток ІКТ та Інтернет зумовили появу і розвиток навчального телекомунікаційного проекту.